

Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitfalvi József szerkesztő nevére küldendő.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Egész évre 4 ft
Fél évre 2 ft
Negyed évre 1 ft
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadhatók:
Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppelik A., Daube G. L. és társánál és Hornel Brünben: Stern M.

Nyitólét petisora 10 kr.

Kiadóhivatal:

Fülpel Fülöp könyvkereskedés. Ide küldendők az előfizetési díjak nyitlétrek és hirdetések.

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A Muraközi tisztai önszegélyző szövetkezet, a Csáktornyai takarékpénztár, a Muraközi takarékpénztár sat. hivatalos közlönye.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Dr. Wlassits Gyula orsz. képviselő Muraközben.

E hó 8-án és 9-én régen várt emlékeztetés napokra virradt Muraköz közönsége. Dr. Wlassits Gyula orsz. képviselőnk, a hirnev tanárt és tudóst üdvözöltük őszinte szívvel és igaz lelkesedéssel. Muraköz két főpontján, Perlakon és Csáktornyan dr. Wlassits eljövete alkalmából az öröm azért is volt őszinte és általános, mert Muraköz közönsége pártkülönbég nélkül benne nemcsak az akadémikust és jogtudóst, hanem Királyi Pál mellő utódját üdvözölte.

A fogadtatást, a mely a milyen lelkes, ép oly őszinte volt, a következőkben írjuk le t. olvasóközönségünknek:

A murakirályi vasuti állomáson nagy közönség, élén az alsóvidék értelmiségével fogadta képviselőnk, kit Szabó Imre föld birtokos üdvözölt a választók nevében. Innen banderium és hosszú kocsisossal vonult Perlakra, a hol nagy számú lelkes választópolgár fogadta és éljenzte mozdárdurogás között a várva-várt szeretett képviselőt, kit a városbíró üdvözölt. Ezután a Gáspárich-émlék leleplezési ünnepélyen vett részt képviselő ur, melyet nagy tetszés közt elmondott beszéd kíséretében megköszorozott Később részt vett s elnökölt a

D. K. E. gyűlésén, majd tisztelgéseket fogadott Tisztelt a város képviselőtestülete, a tanítói kar, Kottor, Hodosán, Mura Csány, Szobotica stb. községek, testületek és egyesek.

Este 150 teritékű bankette rendezte tett, melyen megjelentek Perlak és a vidék értelmisége, hölgyek, urak egyaránt, s a választóközönség, többen Nagy Kanizsáról és Csáktornyáról. Főlköszöntéseket mondtak: Kostyál Ferencz főszolgabíró nagy szabású beszédben a képviselőre, dr. Wlassits Gyula nagy hatás között politikai tartalom beszédben a választókra, Skrobanek Florid pozsonyi provinciális meghatóan Gáspárich emlékére, Konyári László a Gáspárich emlék kezdeményezőre, a csáktornyai vas-asztal társaságra, dr. Schultz Ágoston aljárásbíró szép és tartalmas beszédben a képviselőre, dr. Wlassits Gyula képviselő Skrobanek Florid provinciálisra, Gáspárich Vincze és Gáspárich Lipót horvát nyelven a haza szeretete és hazára, Gáspárich Vincze Sipos Károlyra és a vas-asztalra Kele György versben a képviselőre, Vargha Lajos ügyvéd Szabó Imre földbirtokosra s volt 48 as őrnagyra. Bátorfy Lajos a képviselő családjára, stb stb. A minden tekintetben sikerült bankettet, tánc követte, mely a kora reggeli órákban ért véget.

Másnap reggel 9 órakor nagy számú közönség jelent meg a vendéglő előtt, hogy elbucsuzzék szeretett képviselőjétől, kit

Perlakról a járás határáig hosszú kocsisor kísért. Itt Sipos Károly, a fogadó-bizottság elnöke, bucsuzott el képviselő urtól mellő szavakban.

A csáktornyai járás határára a csáktornyai fogadó bizottság várta, a hol dr. Krassovecz Ignác elnök lendületteljes szavakkal üdvözölte képviselőnk. Innen hosszú kocsisossal vonult be Csáktornyára; az állami tanítóképezdénél Prusácz Alajos városbíró Csáktornya város nevében üdvözölte őszinte szavakkal. A nagy számú inopozású tömeg eljenzése, a mozsarak durrogása között fellobogozott utcákon keresztül vonult a »Hattyú« vendéglőbe, a hol a tisztelgéseket fogadta Tisztelt: A város képviselőtestülete, a járás községei és jegyzői kara, a tanítóképezde és polgáriskola tanári kara, az izr. hitközség stb.

Délben fényes bankette rendeztetett a képviselő ur tiszteletére melyen Csáktornya s a vidék színe java nagy számban részt vett. Pohárköszöntőt mondtak: Dr. Krassovecz Ignác a fogadó bizottság elnöke Ő Felsőgére, Wollák Rezső ügyvéd a képviselőre, dr. Wlassits Gyula képviselő nagy figyelem, a jelenlevők gyakori tetszésnyilvánítása és éljenzése között mondtatta el beszámoló beszédjét, melynek végén a jóra való hazafias muraközi népet és a választópolgárokat éllette. A nagy hatást keltett beszámoló után Pálya Mihály igaz-

Dr. Wlassits Gyula beszámolója.

Dr. Wlassits Gyula a csáktornyai választókerület orsz. képviselője e hó 9-én Csáktornyan a tiszteletre rendezett banketten a következő beszámolót mondotta:

Uraim! T. Polgártársak!

Az ép most elhangzott érdemeket messze túlbecsülő, baráti jóindulatból fakadt szép beszéd tartalma csak ujjal megerősít abbéli fellegóságomban, hogy nekem azon politikai állásnál fogva, melyet az önk nagybecsű bizalmából bírok, kötelességem az alkalommal is a politikai helyzet aktuális kérdéseire is kiterjeszkednem.

Távol van tőlem formális beszámoló beszéd tartása. Lehet, hogy tévedek, de határozott meggyőződésem, hogy e formászerű beszámoló beszédek ma már idejüket multák. Ma módjában van a politikai küzdelmek után érdeklődő minden polgárnak figyelemmel kísérni a parlament működését és képviselőjének magatartását.

De magára a képviselőre nézve is igen sikamlós tér a formális beszámoló. Mert vagy szárazon felsorolja a törvénytarba beiktatott törvényeket, a mi mindenkinek hozzáférhető, vagy — a mi nálunk divat, de rozsd divat, — a képviselő a maga hőstetteit énekl meg. És itt ismét Scylla és Carybdis között mozog, mert vagy álszerényességbe ocsap a képviselő — vagy saját fontosságától nagyon is áthatva, tulélenk színeken esetleli betöltött szerepét. Egyikkel sem használ természetesen a közügynek... De, ha t. Uraim, a formászerű beszámoló-

kat a sajtó mai elterjedése mellett túlhaladott állapotnak tekintem is: annál szükségesebbnek, sőt elkerülhetetlennek tartom, hogy a képviselő minél többször érintkezzék a választókerület polgáraival.

Az a kölcsönhatás, melyet a képviselő a választókerületre és viszont, a választókerület a képviselőre gyakorol, a legbiztosabb emeltyűje a valódi politikai közszellemnek, mely nélkül igazi parlamentarizmus, a nemzeti akarat meghamisíttatlan érvényesülése nem képzelhető.

En törekszem is erre a folytonos érintkezésre és ha tőlem nem függő okokból, melyről nyílt levelében számoltam be a t. választókerületnek, a mult évben meg nem jelenhettem, legalább közvetve iparkodtam a folytonos érintkezéshez nem csak magánteremtésű, de közérdekű ügyekben akkép fenntartni, hogy a közünk levő erkölcsi kapcsolatok minél szilárdabb legyen.

Es itt is kijelentem, amit már más helyütt is tettem, hogy én a képviselői hivatást úgy fogom fel, hogy annak betöltése nem ér véget a budapesti Sándor utcában, bármely ragyogó szerepléssel sem. A képviselőnek kötelessége a kerület társadalmi, gazdasági, kulturális mozgalmából és küzdelmeiből is kikérni a munkát és ezt bevételesen teljesíteni. Már csak ebből az okból is szükséges, hogy a képviselő minél többször legyen közvetlen érintkezésben választóival.

Es, ha bár nem tagadom, a jelenlegi politikai helyzetben rendkívül jól esett az a fényes szíves fogadtatás és különösen felemel az a tudat, hogy ebben pártkülömbőség nélkül részvéltem és ezért újra és újra csak legáltalánosabb köszönetemet nyilváníthatom, mégis igen t. Uraim sürűbben csak úgy jelenhetek meg, ha engem jövőre csak úgy tekintenek, mint legegyszerűbb

muraközi polgárt, ki, ha ide jön, haza érkezik s kinek csak egy igénye van: az önk baráti jóbját kiérdemelni.

Ezek után nagybecsű engedelmmel igen röviden érinteni fogom aktuális politikánk néhány főkérdését.

Mindenekelőtt, minden félreértés elkerülése végett kijelentem, hogy, habár ama tábor egy igénytelen közharcosza áll önök előtt, mely tábor a lefolyt parlamenti küzdelemből győztesen került ki: én nem hoztam ide a győzelmi zászlót azért, hogy itt körülhordozzam a mi dicsőségünkre. Hanem elhoztam azért, hogy politikai ellenfeleink, kezébe a béke olajággal adjam át és kérve kérem őket a haza és egyház javának szent nevében, hogy egy percig se érezzék magukat legyőzötteknek. Inkább tonják a zászlóra reá saját dicsőségük bűbérkoszoruját is. Mert ha nemesen, méltóságfeltűnően megnyugosznak a magyar állam eszme diadalában, az állam törvényei előtt tisztelettel hajolnak meg és békében a hit és az erkölcs fontosság fegyvereivel küzd minden egyház a saját hatáskörében a maga eszményi céljaiért: akkor ők egyenrangú osztagyosai lesznek e nagy küzdelem dicsőségének, a győzelmi zászlóhoz annyi joguk lesz, mint nekünk.

Külföldben is, t. Uraim, az ellentábor legjelentékenyebbnek látszó érve, hogy az egyházi politikai reformok gyűneve alá foglalt törvényhozási intézkedések a vallásosság vitális érdekeit sértenék, — erősen meggyőződéseim szerint csak a tudóságos — elismerem a legbensőbb hitéletből fakadó aggályoskodásból származott félreértésen alapszik.

Ha, t. Uraim, így lenne, én, mint egy hazának hű fia, de velem együtt egyetlen gondolkozó politikus sem szavazott volna meg oly

gató, Kollarics Mihály aljárásbíró, Vargha Lajos ügyvéd, Simon Gábor ügyvéd a képviselőre mondottak tetszés között felköszöntöket, Lőb Simon csabrendeki tanító a választókerület polgárait és képviselőjét, Prusztz Alajos városbíró a jelen volt horvát ajku népre való tekintetből horvát nyelven a képviselőt köszöntötte fel. Dr. Wlassits Gyula köszönetet mond a közönségnek, a városi képviselőknek, jegyzőknek stb. kik ide fáradtak. Majd ismét ellette Wollák és Vrancsics a képviselőt, ugyanőt horvátul muraközi szokás szerint Toplek István, Simon Gábor ügyvéd a képviselő családját, Wollák Rezső Molnár Eleket sat.

Másnap képviselő ur számos családnál látogatást tett, majd dr. Krasovecz Ignác fogadóbizottsági elnöknel ebédelt, melyre kivüla a végrehajtó-bizottság tagjai voltak hivatalosak. Képviselő ur este felé Perlakra távozott, a hol másnap számos látogatást tett. A többi között megjelent az óvodában is, a hol a kis Grész Gizike csinos beszéddel üdvözölte és hatalmas csokrot adott át képviselő bácsinak. Képviselő ur meglátogatta az állami iskolát is. Délután a Dráva-szigetekre ment fáczánvadászatra, a hol három darabot ejtett el. Este a társaságokban kedélyes vacsora rendeztetett tiszteletére, majd eljövén a válás órája, a városi előjáróság és a notabilitások kíséretében a murakirályi állomásra ment, a honnan a legjobb és legszebb benyomások hatása alatt, s a gyakrabbi viszontlátás biztosításával búcsuzott el a muraközietől, s távozott Budapestre.

A Gáspárich-émlék leleplezése.

A hazafias Muraköz imponánsan nyilatkozott meg e hó 8-án Perlakon a Gáspárich emlékoszlop leleplezése ünnepén.

Szép ünnep volt az, egy édes álomnak tetsző való, az alsó vidék góczpontján! Nagy napja Muraköz magyarságának! Tanuló sereg, lelkes honleányok, százakra menő jóravaló muraközi földművelő nép, országos képviselő, Perlakról, Csáktór

nyárról, Muraköz s a megye más részéről összesereglett nagyszámu értelmiség állották körül az emlékoszlopot, a midőn Tóth Sándor állami iskolai igazgató hazafias érzéstől dagadó kebelrel, lelkes szavakban mondott szép ünnepi beszédet, mely alatt a lepel a közönség lelkes éljenzése között lehullott. A nagy tetszést arató ünnepi beszéd után dr. Wlassits Gyula orsz. képviselő gyönyörű szavak kíséretében helyezett koszorut az emlékoszlopra. Majd Kele György körjegyző szavaltja elszépen és lelkesen ünnepi ódáját, mire Glavin a András perlaki polgár horvát nyelven mondotta el hosszabb beszédében Gáspárich életét és működését. Az éljenzés lecsillapultával Gáspárich Vincze, a mártír unokatestvére szóno ki hévvel s hazafias lelkesedéstől szípkázó és gyújtó szavakkal mondott köszönetet mindenkinek, a ki az emlékoszlop létrehozásához hozzájárult. Végül Málek István városbíró magyar és horvát nyelven mondott hazafias beszéddel átvette megőrzés végett az emléket. S ezzel az ünnepély mozsarak durrogása és a közönség lelkes éljenzése mellett véget ért — volna.

Igen, nem ért véget, mert az ünnepély méltó betetőzését a nagyvendéglőben megtartott banketten érte el. Mindenki előtt örökre feledhetetlen marad főt Skrobanek Floridnak a Pozsonyban székeltő, boldogságos szűz Máriáról címzett szent Ferencz rendi szerzettartományi főnöknak látományszerű megjelenése, a ki eljött, hogy részese lehessen annak az ünnepélynek, a melyet Muraköz hazafias közönsége egykori szerzettársa emlékének szentel. De nem csak ez a cél vezette ide a tiszteleltre méltó provinciálist, hanem hogy tanubizonyságot tegyen arról, miszerint Gáspárich csakugyan szent életű szerzetes, hirneves predikátor, becsületes, és rendíthetetlen hazafi s a magyar szabadság igazi mártírja. később hontalan bujdosó volt, a ki sem királygyilkosokkal, sem rablókkal soha összeköttetésben nem állott s nem is állhatott, mint a kávéházi tudatlan hősök és vidékünk hazafiatlan elemei szeretnék volna Gáspárichra ráfogni Isten kezét látjuk a

tiszteleltre méltó provinciális megjelenésében! Meghatók voltak a banketten mondott szavai, tüneményszerű annak megjelenése és eltávozása. Ez volt a legméltóbb betetőzője a szép és lélekemelő ünnepélynek, mert a hívőket fellelkesítette s a kétkedőket megnyugtatta, s a mártír emléket sértő mende-mondáknak egyszer s mindenkorra véget vetett.

Te pedig emlékoszlop állj sok, sok éven át, . . . örökrel és hirdesd a muraköziek hazafiai szeretetét és vedd mindenkinek a szívébe Gáspárich szavait:

»Kia hazátszeri, Istent szereti! Kielárulja a hazát, azt megveri az Isten!

Gáspárich Márk emlékezete.

Ekkor küldetett Perczel Mór a honvédelmi bizottmány által a lázadó Jelachich horvát bán ellen. Gáspárich Letenyén kereste föl Perczelt, ki által szívesen fogadtatott és tábóri lelkészévé nevezte ki.

Perczel Mór táborában ettől kezdve tevékeny szerepet játszott a szabadságharcban. Később Perczel Muraközből más tőrre szóllittatván, ő is vele ment. Szenttamás ostromakor egyik kezében keresztel, másikkban karddal küzdött a rácok ellen. Bátorította a csüggedőt, harcra vezette a honvédet és lelki vigasztalást látta el a haldoklókat. Feltűnő vitéségéért és vakmerő, halált megvető bátorságáért Perczel Mór őrnaggyá nevezte ki.

A szabadságharc szerencsétlen vége után álnév alatt bolyongott az idegen né vált hazában. Néhol mint Esztergomban, Andrási, másutt Vörös álnév alatt irnokoskodott. Titkos szabadságát azonban sehol sem élvezhette sokáig. Pozsonyban két hétig lakott a Zöldfa vendéglőben.

Bujdosása alatt levelezésben volt több külföldön levő bujdosóval. Egy Londonba címzett levelét aztán Pozsonyban elfogták, miáltal személye ismeretessé lett az osztrákok előtt, ekkor az elfogatás elől me-

javaslatokat, melyek az államot minden törvénynél erősebb támaszától, a vallásosságtól fosztanák meg. Ily kába megszedülést még feltenni sem szabad Magyarországnak csaknem egész intelligens középosztályáról, mely e reformjavaslatok igazi hordosója volt.

T. Urain! En épen a vallásosság érdekeinek szempontjából igen körülmenesen fejtettem ki a képviselőházban két ízben is álláspontomat. És midőn szerencsém volt a vallás szabad gyakorlatáról szóló törvényjavaslatot az igazságügyi bizottság nevében elfogadásra ajánlani, egyenesen nem szóno ki fordulatul, de a legbensőbb reálitással — a vallásosság magasabb érdekeinek szempontjából ajánlottam a törvényjavaslatot elfogadásra. Ha engem politikai életem erős meggyőződések vezetnek — pedig gondolom, hogy azok vezetnek — egy a legerősebb meggyőződésem az, hogy a vallásosságnak nincs nagyobb ellensége, mint az államnak a vallás beleletébe való kényszerítő beavatkozása. Minél nagyobb a vallás szabadsága: annál inkább izmosul, fejlődik. Azért a szabadságtól senki se féltsse a vallásosságot. Csak a szabadság éltető légtörében lakad az ember legbensőbb, szívéből a vallásosság. Az ily önkényt nyilvánuló vallásosság az; mely az embert a mindennapi kenyérlételem ködös párájából kiemeli. Az ily vallásosság bir csodaerővel, varázsszal, vigasztaló balzsammal. Az ily vallásos érzület az, mit az Ur kíván tőlünk és a mit jutalmaz — nem pedig, mely az állam kényszerítő folytán alakoskodásból áll és nyelvet az Ur kezeméltán büntet. Az állam kényszere helyett legyen a mozgató erő az egyház férfainak buzgó tanítása, példás élete és a

hívek odaadó, önkénytes lelkesedése.

Nem mutat nekem senki a világtörténet egyetlen szakára, a jelenkor egyetlen népére, hol a házassági jog terén, vagy az anyakönyvek rendezésében az általmi természetes hatáskör helyreállítása vallásatlanságra vezetett volna. A hol ez a rendezés megtörtént, a hol ismerik a teljes vallászsabadságot, ott mindenütt virágzásnak indult a belső vallásosság; ott mindenütt igazi erkölcsi hatalom, nagy társadalmis kulturális erő s a vallásosság. Epen a katolikus vallásnak nincs oka vszedelemtől tartani. Epen hazánkban a katolikusok szabadságjogaik tekintetében fényes eredményekre számíthatnak az új reformok következtében. Hogy többet ne említsék, méltóztassanak csak a katolikus autonómia tárgyában tett kötelező kormánynyilatkozatokra gondolni.

En tehát, t. urain, nyugodt lélekkel támogattam Magyarországnak jelenlegi politikai vezetőit az egyházpolitika terén kifejtett tevékenységükben. Semmi kétségem sem volt, hogy a vallásosság érdekei mit sem szenvednek. Meg voltam győződve arról, hogy az állam és egyház között támadt összeütközésből csak az oly megoldás vezethet tartós karakterű békés kibontakozásra, ha az állam és egyház hatáskörét a házassági jog és anyakönyvezés terén szétválasztjuk és mindegyiknek független hatáskörét sértetlenül biztosítjuk.

En e politikai magatartással hű maradtam a Magyar földről nőtt, hagyományok által megszentelt szabadságharc elvűséghez. Tehát hű maradtam ahhoz az alapirányhoz, mely politikai életemet megszabja és a melyet e

helyütt is annak idejében nyíltan magaménak vallottam. Ahhoz az alapirányhoz, a melyen a jövőben is állok, vagy bukom. Hű maradtam a »haza bölcsének« a haza és különösen e megye ledönthetetlen búszkeségének Deák Ferencznek politikai végrendeletéhez. Majd annak idejében átéljenek magamtartása felől. En különben e minden várakozást felülmúló fényes fogadást után nyugodtan várom ítéletüket. De egyről biztos is vagyok, hogy azoknak, a kik most talán a kedélyek viharzásában nem értenek velem egyet, az idő be fogja bizonyítani, hogy a vallásosság érdekei nem csak hogy nem szenvedtek, de egy új korszak, egy fényes virágzó korszak fog következni Magyarországnak vallásérkölcsei életében. És különösen csak nyílerőben és hatalom az a vallás, a melyhez szerencsém van nekem is és a melyhez e választókerület nagy többsége buzgón ragaszkodik.

A múltól nem is kívánok többet szólani — hanem Attérek a jövő kérdéseire. Méltóztatnak tudni, hogy nem egyes képviselőnek, hanem a politikai élet vezetőinek, a többségből alakult kormányának a feladata a jövő parlamenti munka keretét megszabni.

Semmi kétség azonban — és az úgy a miniszterelnök, mint a belügyminiszter uraknak a parlamenti szünetök alatt tett nyilatkozataiból világos, hogy a közigazgatási reform kérdése fogja a jövő parlamenti küzdelem jellegét megadni.

nekült Gáspárich a Bakonyba (mi sokak előtt igen téves magyarázatokra adott okot.) Noszlopi ezredeshez, ki ott néhány száz, Világostól menekült, honvéddel még tartotta magát. A sereg száma azonban napról-napra fogyott; Noszlopi elfogatott, nemsokára Gáspárich is. Elfogói, a sok mártír nevéből, hirhedtté vált Ujépületbe szállították Pestre.

Kinos, sanyaru fogságát türelmesen viselte. A haditörvényszék előtt semmit sem felelt azok kérdéseire. Nem tagadta, ugyan, hogy mi volt, de nem vallott senkire semmit. Állandó hallgatása dühössé tette ellenségeit és csellel próbálták titkait kivenni. Tébolyodottnak nyilvánították tehát, mi ellen azonban határozottan tiltakozott.

Ez idő alatt más két szerzetes társa is elfogatott, és hogy azokkal szembesítsék, Bécsbe szállították. Csendes, szelíd lélek volt az egyik, elhatározta tehát azt, akár saját életével is megmenteni. Hanem társai kislelkűségén megtörött akarata, s magára hullt vissza minden baj. Gáspárich mit sem vallott ellenük, azok pedig a mit tudtak, Gáspárichra tolták.

Elfogott levelét olvastatták föl vele, mely titkos jegyekkel volt írva, s melyet ő a valóditól eltérő értelemmel olvasott föl. Ezután társaival olvastatták föl, kik a valódi értelmét mondták el.

Mikor meghitt barátaiban így csaltakozott, átadta magát bírának: „Nem tagadok semmit, bánjatok velem, a mint tesztek, de senkit el nem árulok.” — és megtartotta szavát, bár tudta, hogy ha másokat is megnevez, könnyítve lesz sorsán, sőt a halált is elkerülheti.

Főbűnül rovatott föl neki különösen az, hogy az 1852-iki forradalom újrászervezésében tevékenyen működött és ennek sikerülte esetén, tekintélyes állást lett volna elfoglalandó; különösen a bécsi kormányval akkor már titokban elégedetlen horvátok és szlavonisták felkelését szervezte volna.

Kötél általi halálra ítélték. Mint a haza édes fia, azon a földön szeretett volna meghalni, melynek szabadságáért küzdött; azt a kegyelmet kérte tehát, hogy ne Bécsben, hanem Magyarországon végezzék ki.

A bírák, mivel az ostromállapot Bécsben már megszűnttetett, de Magyarországon még fennállott, könnyen teljesítették kérését és erőszakkal a pozsonyi vár börtönébe szállították.

Szerzetes társai közül itt többen meglátogatták, köztük Storteczky, az akkori rendfőnök is.

Héves kitérésekre számított Gáspárich rendfőnöke részéről, azért bocsánatért esedezett. „Nem akart — ugymond — szerzetének szomorúságot okozni, de mindenképp föltűnő szeretett hazáért tette mindazt, a miért most halálra ítélik.” Maga mentésére nem hoz fel semmit, de a mit tett, tette Isten és a haza nevében, mit nem bánthat meg eddig, s nem fog megbánni haláláig.

Az ítélet szerint papi tiszttségétől is megfosztott és az augusztus 30-án Scherier apátkanonok által hajtattatott végre. Deczára azonban az ilyenféle meggyaláztatásoknak, a hazafias szerzetes sorsa mégis általános részvétet keltett minden szívben.

Scherier apátkanonok, Storteczky provinciális és még több szerzetes küldött-ségben járult a Pozsonyban állomásozó Ruckstuhl vezérőrnagyhoz, hogy az elítélt számára kegyelemért esedezzenek. A térparancsnok válasza azonban tagadó volt,

mivel az ítélet Bécsben mondatott ki, tehát ő nem tehet semmit.

A szenvedéseket a nyomort és a gyalázatot, minek börtönében odavette volt, nemes lelke alázatával tűrte. Türelmesen várta a perczet, melyben szenvedéseinek vége szakad.

A meléje rendelt fiatal pap, Schimatius, pozsonyi káplán egészen zavarban volt, mikor először ment hozzá. Gáspárich bizalmasan bátorította őt: „Ne féljen fiatal barátom, tudom én, mit kell tenni! Én nem félek! Sokszor néztem a halállal szembe, majd én segíteni fogom teendőiben. Velem nem fog lenni semmi baja sem.”

Szeptember 1-én meggyónt és megáldozott.

Halálos ítéletében szeptember 3-án a reggeli 6 órát jelölték meg, mikor ki fog végezteni, de mintha félték volna a jámbor, tehetetlen fogolytól, vagy talán gyötrelmeit akarták fokozni, már 2-án reggeli 11 hat óraker lovas kíséret mellett, földt kocsiban, kivitték a vesztőhelyre, mely körül egész század katonaság és tüzérség kiszegezett ágyukkal képezte kört.

Egész csapat katonaságot mozgósítottak, úgy félték tőle, a szerzetestől.

Mint pap, mint katona úgy nézett a halál szemébe. Karddal és keresztel járt mindig a halál országában; ezer, meg ezer alakban jött feléje a halál, de nem félt, nem remegett soha. Mint az Ur szolgája, készen volt arra bármikor. Ha félt volna is, előtte voltak már a nemzet nagy vértanúi. Egy röpke gondolat azokra, érczel övedzik a tévelygő szívé.

Még elleni is rettenhetetlennek mondák.

Midőn a számlóra lépett, megdicsőült arcczal tekintte szét és végszavai voltak: „Éljen... és élni fog a haza!”

Akasztofán mult ki, mint a nemzet sok mártírja.

Szerzetes társainak megtiltatott, hogy testét koporsóba tegyék és úgy temették el, a hogy meghalt és ott, a hol kivégezték, ruha nélkül, az akasztófa alatt.

Mikor levették a testet a bitóról, lefektették az ezalatt elkészült sir mellé. A népnek pedig megengedték, hogy közeledhettek hozzá. És a nép odatolongott könyes szemekkel, s a ki hozzá fért, csókolta a gyalázatfán megölt kezét, ruháját, mindenét, mint egy szentét.

De a nép könye nem tetsetz a német bírának és elhajtották őket onnan.

Az országot mellett, mely Nagy Szombathá viz, balról nyugszik Gáspárich, az ugynevezett disznó dombon Pontosan, hol, s melyik helyen fektűznek csontjai, ma már tán senki sem tudja. Katonai parancsból sírára taposták sírját, földdel egyenlően, hogy senki rá ne akadhasson.

Megjósolta, hogy tíz év múlva megváltozik a haza sorsa. Jólata, — ha épen nem tíz évre is, de beteljesedett.

Gáspárich Márk a hazáért halt meg. A nép szabadságért rajongó lelke nem tudott kibékülni a fegyverletétel után következő napokkal. Ha talán a reakció emberibb módon foly le, nyomtalanul tűnik el ő is a nagy tömegben. De hogy 1851. 1852-ben a reménynek némi sugarai vilantak be a hazába, remélni kezdett és rajongó hazaszeretete összes lánghevével adta magát erre.

Ez oka az ő halálának.

Legyen áldott érette emlékezete.

Terentius.

(Vége.)

Különfélék.

— **Quadtali** kultúregyesület érdekében Perlakon e hó 8-án dr. Wlassits Gyula orsz. képviselő elnöklete alatt gyűlés tartatott, melyen az elnök körvonalozta a D. K. E. célját, különösen kiemelte a kivándorlás ellen megindított akcióját, s azt, hogy Muraköz mindig jó példával járt elől a hazafias dolgában. Horváth Csongor járásbíró bemutatja a gyűjtőbizottság működésének eredményét, mely szerint 7 alapító; 74 rendes; 13 pártoló tag iratkozott a kultúregyesületbe; a vagyon 2252 frt 50 kr Indítványozva, hogy a D. K. E.-nél kérvényezze a gyűlés mi-szerint az alapszabályok oda módosíttassanak, hogy egyes járási főkkörök is alakulhassanak. Az indítvány elfogadtatott s így ha az indítványt a D. K. E. magáévá teszi, rövid idő múlva a D. K. E. Muraközi Főkközelete létesülni fog. Dr. Wlassits Gyula képviselő lelkesítő beszéde után a gyűlés befejeztetett.

Érdekes adatot szolgáltatott Gáspárich életéből egy lelkes honleány, a ki a hírlapokból értesült az ünnepélyről. Perlak város előjáróságához nevének titokban való tartását kikötve, a következő sorokat írta: „Repülve sietnék Perlakra, ha nem lennék lekötve, hogy résztvegyek a Gyöngyösön, 1852. febr. 9-én Pankerék házánál elfogott Gáspárich Márk emlékének szentelt ünnepélyen. De fájdalom, a sors megtagadta ezt tőlem; nekem csak az jutott osztályrészül, hogy midőn Pestre szállították, nekem, ki kocsig kísértem, saját kezűleg akkor rögtönzött imáját és még, mi lelkesen fekszik, egy kis nemzeti színű, selyem szallagokból készült kis zacskót adott át emlékül és megörzés végett, a melyet a nyakában viselt; édes anyja és édesanyja hamvaiból — van reá jegyezve. Mindig lekemen fektűt elűnő ifjúsággommal, hogy kire bizzam e szent ereklyét; sokat haborigotta e gondolat álmaimat. Ha önk ajánlkoznának méltó megörzésére, igen megörvendeztetnének!” — A perlakiak az ereklyét a budapesti ereklye muzeumnak fogják küldeni megörzés végett lapunk mult és jelen számával együtt, a mely a gyűjtés megindításának első perczétől kezdve kötelességéhez hiven igyekezett közreműködni a cél érdekében.

— **Adomány.** A Gáspárich-emlékoszlop költségeinek fedezésére Varga Lajos nagykanizsai ügyvéd 5 frtot adományozott. Mivel a felállított emlékoszlop költsége még nem gyűlt össze teljesen, a gyűjtés tovább folyik.

— **A mai napünneptly.** A csáktornyai széptő-egyesület napünnepeje alkalmas idő esetén ma d. u. 2 óraker kezdődik. Felhívjuk a közönség figyelmét erre a mulatságra, a mely ritka élvezetet fog nyújtani látogatóinak; ezt a következtetést az előkészületekből merítjük. A mulatság helye oly cinos s méretei oly nagyszabásúak, hogy bármely nagy városnak dicséretére vállnék.

— **A csáktornyai tekezőegyesület** e hó 13-án a Baumhack-féle kertben tekeversenyt rendezett. Nyolcz értékes tárgyat tűzött ki az egyesület, melyekért a küzdelem mindvégig élénk érdeklődéssel folyt.

Felelős szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Laptulajdonos és kiadó;

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)
könyvkereskedése.

S urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve političke tišće se zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Jožefa urednika vu Čakovcu.

Isdateljstvo:

Kajšara Fischel Filipova kam se predplata i obnane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broj koštaju 10 kr.

Obnane se poleg pogodbe i šal računaju.

na horvatskoj i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk.

Izlazi svaki tjeden jedanokrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva“ „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

Dr. Wlassics Gyula ors. ablegat vu Medjimurju.

8-ga i 9 ga o. m. došel je čekan den, dr. Wlassits Gyula ors. ablegat i visokopostuvani znanec došel vu Medjimurje, da pohodi svoje zbirace. Velemožni gospod n ablegat bil je srdačno i ljubezno sa velikom svečanostju prijet tak vu Preloku, kak vu Čakovcu, kak se to dohadja onom, koj je vrđen nasljednik negdašnjega ablegata Királyi Pavla. Lepi doček njegov budemo sljedeće opisali našim post. citateljem.

V Mura-Kiráľju ga je gospodin Szabó Imre sa lepim govorom pozdravil vu nazočnosti vnoh zbiracov. Od ovud su se vnoгими kočijami i s banderiumom vozili vu Prelok, gde je vnoگو ljudstva čekalo na ablegata na piacu. „Eljen“ se je čul iz stotinah vutih, mužari su pucali, kada ga je Malek István preložki birovo pozdravil na varaskih hižah.

Počela se je Gasparičeva svečanost, na kojoj je velemožni ablegat lepí venec položio na spomenik i s domoljubivnim srecem govor držal. Po svečanosti su pohodili gospodina ablegata občine Prelok, Kottor, Hodošan, Mura-Csány, Szobotica, navučitelji preložki i druge komisije.

Večer bil je veliki bankett vu velikoj oštariji, gde je nazočnih bilo do 150 peršonah iz Preloka, dolnjeg Medjimurja, Čakovca, Kaniže. Kostyál Ferencz varmegjinski sudec, pozdravil je sa lepom

napitnicom gospodina ablegata. Na njegove r ci odgovoril je gospodin ablegat vu dugim i izvrsnim govoru i pozdravil svoje zbirace, koji su ga tak lepo dočekali. Govorili su na dalje Skrobanik Florid požunski provincial o spomeniku Gáspáricsa, Konyáry László notariuš o postavljenju spomenika i pozdravil je čakovčance i med njimi urednika Medjimurja, koji su prvi bili, da se spomenik podigne. Dr. Schultz Ágoston sudec je lepu napitnicu rekel na gosp. ablegata, dr. Wlassics Gyula ablegat je pozdravil veličastnoga provinciala Skrobanika, Gáspárics Vince Siposs Károlya, Gáspárics Leopold magjarsku domovinu, Kele György vu ver:ih gosp. ablegata, Vargha Lajos odvčtnik Szabó Imrija, kakti bivšega majora vu 1848. letu, Bátorffy Lajos familiju gosp ablegata, Margitai Terstenyaka, koj je Gasparicsev monument delal i t. d. — Po lepim baukettu bil je ples, koj je po polnoći trajal.

Drugi den, vu nedelju ob 9. vuri od išel je naš visoko vrđni ablegat vu Čakovcu. Vnogo kočijah ga je sprevadjalo do sv. Križa i do Čakovca.

Čakovčanci čakali su gosp. ablegata sa vnoгими kočijami pri meji fare Čakovca. Tu ga je pozdravil gosp. dr. Krasovecz Ignác. Vu Čakovcu pri preparandiji je vnoگو ljudstva čekalo na niega, gde ga je pozdravil gosp. Prusatz Alojz varaski birovo vu ime varaša Čakovca Med „eljen“ vikom i pucanjem mužarah se je vozil gosp. ablegat vu veliku oštariju, gde je

stanuvaj Ovdi je prijel pozdravljenje varaša i drugih obč nah, notariušov, navučiteljov i drugih komisijah.

O poldne bil je na čast ablegata veliki obed, na kojoj je prvu napiteicu rekel gosp. Krasovecz Ignác doktor na Njegovoga Veličansva kralja, Wollák Rezső fi-kaliuš pozdravil je vu ime zbiracov gospodina ablegata. Na to je gosp. ablegat dugi i lepí politički govor držal i na koncu svojega izvrsnoga govora pozdravil je napitnicom med imurskoga puka, koj more svim drugim vu domoljubavju na peldu služiti Pili su zdravice na ablegata još: Pálya Mihály ravnatelj, Kollarits Mihály sudec, Prusatz Alojz birovo, Wrancsits Károly varm. sudec, Toplek István po medjimurski, Simon Gábor i drugi. Dr. Wlassits se je svim zahvalil, da su ga tak lepo priieli.

Vu pondeljek je gosp. ablegat vu Čakovcu, a vu tork vu Preloku vnoگو pohodil i spričal se je s tem obećanjem, da bude čim predi nazaj došel, da pohodi i druge občine, kaj vezda nije mogel včiniti.

Gasparitseva svečanost.

Vu Preloku se je 8 ga o. m obdržala ona lepa svečanost, koju nigdar nebudu oni Medjimurci pozabili, koji su tam nazočni bili.

Okolo Gasparitsevoga monumenta su stala školska deca, gospe, nekoliko stotin

Z A B A V A.

V i t e z i.

U stan doha, kad su vitezi iz svojih obšancanih gradov samo na mimo prolazeće putnike samo vrebali te ako su bili bogati ih takodjer porobiti znali, a u prazno vrijeme okolo stola sedeci samo su bez svake miere razno vrstnami jestvinami i pitjem trbuh si trpali, u ono vrijeme su jednoč do dvanaest takovih vitezah pri jednem hercegu za stolom sedeci, te opet, kak već navadno, bez miere jeduci i pijuci bućili.

Dok su oni okolo stola sedeci svoje šale tierali, a čisto vino kad zlato se im je u ogromnih časah, tako zvanih pokalih iskrilo, donese hercegov šoštar par ogromnih, posve novih čizem za vitežkog predjašca. To su takove velike čizme, u koje već podpuno obleđeni i obut jašac samo svoje noge porine te onda kakti s dvema lagvići na svakoj strani konje jaše.

Kad je herceg čizme prijel, metne jednu na stol. te ju najfinijim vinom da nspuniti, a drugu dvorjanik odnese van. Zatim na ves

glas progovori domačina: „Vitezi izabraai! Evo vam se sad prilika pruža za dokazati, koj je prvi junak u pilu i on, koj ovu napunjenu čizmu na dušak izpije, neka od danas nosi ime mojega prvoga i najhrabrijega viteza, ali veliko izsmehavanje bude na onoga opalo, koj ako bi počel piti a nebi mogel dovršiti, zato svaki, kojemu je volja prvim vitezom biti okračćen, neka dobro prije promisli, jeli mu bu i moguće zadaću riešiti, za da neostane izsmehavan i u špotu.“

Vitezi gledaju do deset poličov držeću čizmu na stolu, ali akoprem bi se svaki rad prvom vitezom nazivati, ipak se nijeden neufa početi, jer je u strahu, da nebi u sredini već malaksal te se obćenitomu izsmehavanju izvrgel, i svaki uvidjava, da toliku kolikoču vina izpiti nije šala i on koj bi to učiniti se podstupil, moral bi, kak se veli, od dobrih roditeljev biti.

Jedan je medjutim med njimi, kojemu je iz očih moći čteti, da bi si vrlo rado ovom prilikom tituluš prvog viteza priškrboti. On pregledava od svih stranah napunjenu ogromnu čizmu, on ju opipava i već skoro da ju nije k-ustam prineseš, on se sam sobom bori ali ipak se neufa. Orak u svojoj velikoj uzrujanosti i stiski na jedan krat se od stola stane i otide van.

Ostali to videći, akoprem se niti oni na čizmu nisu ufali, ali ipak su se po tihom iz onoga podsmihavali, jer su vidli, da je njegova želju bila najveća za ovo junačko dielo izvršiti, a ipak mu je falela giegjernost

Za kratko vrijeme dojde ov iz vana natrag u sobu i puni kuraže izjavi, da je on pripraven čizmu izpiti, na to ju iz stola vzeme, k-ustam prinese i na čudo na jedan dušak u se zleje.

Herceg ga na to odmah prvom vitezom proglasi a ostali vitezi mu jedan za drugim gratuliraju i ruke stišću. Kad je nemir jedno malo popustil te su svi u prvoj volji okoli sedeci u spomenek došli, zapita ga jeden: „A dragi naš prvi vitez, kak si se Ti podufal na jedan dušak toliku kolikoču vina izpiti, a nisi se bojal, da buš nam svem na smeh u sredini zastal?“

„Je moji dragi,“ — odgovori on — „Ja se početka nisam ufal, nego kad sem od iz sobe van otišel, onda sem si dal od dvo rjanika onu drugu takovu čizmu vani s vinom napuniti te sem najprije iz nje vani probal, a kad sem videl, da sem mogel onu na dušak izpiti, onda stoprv sem se podufal ovu sobi izrsniti.“

farnikov, gospoda iz Čakovca, Velike Kaniže, gosp. alegant i t. d., kada je Tóth Sándor ravnatelj duševno lépi govor držal i spomenik Gasprichev prek dal varašu i občinstvu Medjimurja, da se od Gáspáricha vuči svaki domovinu ljubiti.

Gospodin dr. Wlassics Gyula ora alegant je vu svojem lépim govoru di il Medjimurski puk i občinstvo, koje je ovoga lépoga monumenta za dičnoga svojega domorođca postavilo, zatem pak je jeden lépi venec položil na spomenik.

Kele György notariuš je vu verših slavil spomenek Gáspárichov, Glávina Andraš pak je život Gáspárichov vu svojem domoljubivim govoru očitoval. Gáspárich Vince, rođjak velikoga domorođca je s dobrim glasom i jako lépimi rećmi zahvalil svim, koji su aldove za spomenik doprinesli. Nazadje je Málek Štefan birova vu ime varaša prekvzel monumenta i obećal je, da bude ga za naveke občuvat.

Na večer bil je bankett vu velikoj oštariji, gde smo — kaj se Gáspárichovog z vóta i monum nta tiče — osobito važne reći čuli iz vustih veličastnoga gosp. Skrobánik Florida provinciala požunskoga, k kojoj provinciji je i Gáspárich negda spadał. Do-el je gospodin provincial, da bude nazocen pri svečanosti i da svakomu na znanje daje, kak je Gáspárich vu življenju dober svećenik, glasoviti prodektor, pošten človek i izvrsten domorođec bil. Sam Bog je toga vrédnoga redovnika na svečanost poslal, da pred svakim glasno osvedoči poštenje Gáspárichovo. A to je i dobro bilo, ar su se našli nekoji jalni i bezdušni ljudi, koji su kaj kaj počeli govoriti o životu Gáspáricha kak vre to ide vu tem jalnom i čalarnom svetu. Gospodin provincial, koj iz knjige — matice fratrah vu Požunu stojeće čeli život i smrt Gáspárichov dobro pozna i od još denes živućih fratrah, koji su poznali Gáspáricha, sve zna, pretigel je za navéke one govore, koje su nekoji izmislili.

A ti spomenik stoj dugo i dugo letah, za navéke, pak poveč svakomu ono, kaj je Gáspárich prodekuval:

„Gdo ljubi domovinu Boga ljubi; koji pak izdaje domovinu, onoga Bog kaštiguje.“

II.

U jednom vitežkom društvu su okolo stola sedeli vitezi te su pili kak lakovnice, ili kak bi pokojni Miholjski plebanus rekel: kak lutorani. Med njimi je bil jedan vitez sa svojom mladom gosposm.

Kad su već na sve moguće zdravice bili pili, douese domaćina pokal na stol, koj je sigurne dva polče držal, te metne predlog, da bude sada nazdravljeno prijateljstvo, a ovu zdravicu mora svaki iz toga pokala piti.

Predlog bude prijet, prijateljstvo je nazdravljeno i pokal već ide od ruke do ruke. Svaki ga do vrha natoči i do kaplje izpije.

Kad to vidi mlada vitezova gospa, koja je polag svog muža sedela, pripadne mu u uho, da kad pokal do njega dojde, on nek ga neizpije, nego neka neopaženo vino pod stol zleje, a da bu to mogel neopaženo včiniti, bude ona tobož sviću vkresuvala i u tom ju kakti pripetce vgasne.

Muž joj na to neodgovori nikaj i ona je bila tim sigurneša, da joj je muž na njezin predlog pristal.

Sused pri stolu već prične za na-ega viteza pokal natakati i kad ga je do vrha natočil preda mu ga, da ga za prijateljstvo do kaplje izpije. Vitez prime pokal u ruke,

Žute cipele.

(Humoreska).

Bilo je pred dvemi ljeti, nekađ okolo Petrova. Šetal sam se s mojim dobrim prijateljem Petrom i brbljali smo kaj česa. Kad na jentup zastavi se moj Peter, pak mi na pol ozbiljinim, na pol smejućim licem reče: „A znaš li ti, da ja idem zutra na ugledu (v sonoboke)?“ — Meni za malo da me nije zimica zgrabila od čuda, ali ne stoga, kaj nebi svoga Petra bil držal s posobnim ženitbenom kandidatom, — im bil je kreden čovek i imel je ljep društveni položaj — nego ar mi se je ta misel činila suviše nevjerovatnim. Mi smo dođuše gusto zdihtavali za ženitbenom srećom, osobito kad smo od večerje išli vu puste naše sobice, ali da je ovaj hitil kocke, to mi se je ipak činilo nekaj — prerano, ar nam je obedrem bilo „stopram“ — trideset.

„Ti se šališ“, odgovornem mu, iza kak sam se od toga vudarca razabral.

„Budeš videl, da se nešalim! Ti već znaš, kam idem.“ — I znal sam. Blizu Čakovca vu mestu N. bila je ta odebrana. Ljepa i malo prekřena plavka, drugač po domaće uzgojena uz „ostala“ dobra svojstva, bila je dobra partija, a ime joj je bilo Mariška.

„E pa srećno bilo; — mene buš morti za staresinu vzeli?“

Iza takvih šalah na jenkrat zapital me Peter:

„Kajti se čini, da li je ovo moje ljetno odelo (oprava) preprikladno?“

„Kak da ne“, odgovoril sam; „pak valjda neće ta ladanjska djevojčica gledati, kuliko imaš gombov na kaputu; samo mi se čini, da bi još bilo uputno, da obuješ kakve ljetne cipele, koje bi bolje k tvomu svétlomu odělu pristajale, — znaš, onak žute ili smedje.“

„Trefil si! Ajdemo, da jih kupimo!“ I genuli smo se vu prvi štacun. Tu me je na skrom ostavila strpljivost, ar mojemu Petru ni su nijedne cipele bile dosta sgodne: jedne su bile preširoke, druge prevuzke, tretje pre-

duge i t. d. tak, da svlačenju i oblačenju nije bilo ni kraja ni konca. Stopram napokon Peter znojen od toga posla odebral si jedne i zapita za cěnu, a trgovec, kak da bi nagadjal, kakva je važna mislja tim cipelom naménjena, i opet da se za svoju dangubu namiri, vzeme od mojega prijatelja 6 for. 20 kr., obrazložeći tu visoku cěnu tim, kaj su to najfinije cipele, koje ima na skladištu. I kad je moj Peter svojih žuhko zasluženi 6 for. 20 kr. platil, zdržal se je kavalirski od vsakoga prigovora, moral je još vzeti za 70 krajcarov nekakve mašće za konzerviranje (mazanje) tih cipelah, ar kak je poznato, žute se cipele nesmeju navadnim črnim biksom mazati.

Po tom smo se rezišli, vsaki sa svojem misljama i očekivanjem, a ja nisem prepustil, da mu još jenkrat nezaželim dober uspjeh.

* * *

Iza toga minuli su dva dnevi. Za to sem vrěme neprestance razmišljavał, kak je mojemu Petru bilo na ugledih, i takaj sem čudil, da ga nemrem nigdi zěstati.

Štulil sam zlo, jer da je na ugledima dobro prešel, već bi me on bil poizkal, da mi svoju sreću izpriča, ali sam opet pomislil i to, da ljudi vu svojoj sreći gusto zaborave na vse drugđ obzire, pak uživaju na tihu, vu sebi.

Tak premišljavajući na jenkrat opazim na jedno trideset koračajov moga Petra, gde ide proti meni. Poveselim se i pokušam odmah, da po izrazu njegova lica zaključim uspjeh. Ali sem se vkanil, ar lice nije pokazivalo nikaj, onak po priliki, kak i vu čověka, koj nezna, jeli bi se smejal, srdil ili žalostil. I tak mi nije preostalo drugo, nego da ga sam pitam, kaj je i kak je. Medtimga se Petru nije dalo spominati, ter sam imel dosta make, dok sam genul, da mi svoje sgode i nesgode izpričověda.

Evo, kaj mi je pripovědal:

Kak znaš, ja sam na samo Petrovo pred poldan otišel s cugom i za pol vure dospel sam vu N. Skrb sam vzeli već prvije, da Mariškina familija bude za to znala; nota-juš jim je po mojem naputku povedal, da budem taj dan došel vu pohode. Makar da sam tom

a gospa prične uslied tobožnjeg dogovora sviću vkresuvali, koju tom prilikom i vgasne te mu po tihom veli: „Sad hitro zlej vino pod stol, sad nebu nitko videl.“

„Ali Bog bi videl!“ — odgovori vitez, te pokal do dna izpije.

Jedna jagarska.

Da jagari st rahovito znadu lagati, to je po cielom svietu svakomu poznato, jer koža se čovjeku ježi, kad jednoga takovoga staroga lovca posluga pripoviedati, o svojem psu, o svojoj pušci iz koje nije moguće zajca faleti, o svojem doživljaju prigodom ovoga ili onoga lova i t. d. To njemu sve iz vust teče kak sam med, a ipak niti jedna rieč nije istina. Ima više takovih jagarskih lažih, koje hoću z vremenom dojt i moje čtevece jedno malo znajimi zabavljati, za sada evo jedne:

U niekom društvu, gde je najviše jagarov skupa sedelo, pričeli su o mudrosti svojih lovnih psov pripoviedati; jedan je svoga psa radi njegove mudrosti u lovu do oblakov zdigal, drugi opet o svojem tak nevjerovatne stvari pripoviedal, da su svi prisutni onak

nekak čudno i neverojatno glavami klimali. Na jedan krat prične jedan stari gospon i svojem šarku sliedeći, bi reći neverovanu pripovest pripoviedati:

Moj šarko zna dobro apotrirati te ako, mu dam dva krajcara, on već odmah zna, da je to za njega te odmah beži u naproti ležeći štacun pak si za nje jednu zemlju kupi. Ja sam mu više vriemena daval svaki dan po dva krajcara i on si je za nje svaki dan donesel domov zemlju, koju je za vrati z-apetitom pojel.

To je tak jedno vrieme trpelo, ali na jedan krat opazim, da kad sam mu dal dva krajcara, kak navadno, on je iste vzeli, van odnesel, ali zemlju si nije donesel. Sad sam bil znatiželjan, kaj on s timi novci dela, kad na jedan krat vidim peti dan, gde si iz štacuna čurku nosi.

Anda vidiju moja gospoda, kak je to spameten pes, on si je pet dni, svaki dan po dva krajcara spravial, dok je napravil deset krajcarov, i onda si je za ove rajši čurku kupil, nego svaki dan jednu zemlju. Jeli to nije pametan pes za čudo?

Em. Kollay

sgodom imel biti znjom drugi putškupa, ipak smo jedno za drugo znali.

Dobri su prijatelji za to skrbeli, da je navek bila za menom nazdravljena, kadgod je vu N. bilo kakvo družtvo, vu kojem je i ona bila, a opet a vsi samo ste mi nju za drugaricu pridavali, kad smo se po medij-murskih statutih zaoavljali. Vu ostalom ona mi se i za istinu dopada, a čujem, da i ona rado sluša o meni pripovédati. Tak ti ja sa najljepšemi ufanji došel sam vu njezin salon. Otca nije bilo domaj, ali mati i Mariška primili su me ljepo. Razgovarjalo se kaj česa; Mariškina vugodna pojava i njezina bezbrizna prekšija, koja joj dobro pristaje, osvobja me zevsema, a i ja „došel sam vu ogenj.“ Ja sam hotel početi o svojem zaufanju i t. d., ali se vu isti čas odprla vrata i ja čujem kreštedim glasom govoriti: dobro jutro drage moje, kak ste, došla sam iz cirke, denes je pri plebanušu družtvo, — i sam nek vrag zna, kaj je nekakva stara gospa, koja je vu tom hipu nuter došla — na jen mah izbrljala. Znaš, ja pošujem starost, ali taj čas bil bi ju poslal na dno pekla, ali ona se nije dala. Ostala je i pripovédala dalje, a ja sam vu duši preklinjal to zmešariju posjeda — pardon pohoda, a Mariška je samo kadkad pogledala proti meni i zlorado se smejala. Ta me je situacija vubijala i ja sem se oprostil. Na reztanku pozove me Mariškina majka — te dobra žena — da dojdem po polcan na južinu k njim. Pokazala mi bude svoj vrt i sence. Pogledajuć vu Marišku, zahvalim i ves srečen prijel sam taj poziv.

(Konec sljedn).

KAJ JE NOVOGA ?

Politički govor.

Gospodin dr. Wlassits Gyula ablegat je veliki politički govor držal vu Čakovcu 9-ga o. m. Postuvanim čitateljem budemo vu dojdjučim broju ov lepigovora vu horvatskim jeziku opisali.

Kralj vu Lembergu.

Njegovo Veličanstvo došlo bude od velikih vojnih vježbah kod Landskrona vu Lemberg, da pohodi tamošnju zemaljsku izlozbu i da bude nazočen otvorenju medicinskog fakulteta vu sveučilištu. Kak denes javljaju, došel je s kraljem vu Lemberg i česki namjestnik grof Thun. Vu Lembergu pozdravil je kralja i bukovinski zemaljski prežsč deputacijom zemaljskoga odbora i černovičkog grad. zastupstva. Zvu toga bili su nazočni ministri Bacquehem i grof Wurmbbrand, a Rumunjska je poslala ministra vanjskih poslova Lahovarya.

Velike vojne vježbe kod Landskrona.

Vu nazočnosti Nj. Veličanstva cara i kralja Ferenc Jožefa započele su 8. septembra vu zorju velike jesenske vojne vježbe (manevri) 1. 9. vojnog sbora na česko-moravskoj granici vu okolici Landskrona. Vježbama upravljal je feldmaršal nadvojvoda Albrecht, komu je pomagal šef glavnog štopa, F Z M, barun Beck i ratni minister general konjaničtva Krieghammer, šeregom zapovédal je: I. sborni komandant fml. grof Uexküll Gyllenband i 9. sboru sborni komandant fml. Emanuel Merta. Kakti porotni sudci su fungirali: podmaršali barun Albori, barun Gager, vitez Hold, Succovaty, barun Wer-

sebe i Schmidt; generalmajori: Beck, Guttenberg, Hofmeister, Weiss, Dratmid, Pitreich, barun Komers i Czeyda, ter čeli šereg visjih štopskih oficirah.

Vu glavnom stanu manevrom nadvojvode Karlo Ljudevit i Rainer ter minister domobranstva fzm. grof Welsersheimb. Nadvojvoda Eugen zapovédal je svojoj brigadi.

Četrti dan vojnih vježbah pokvaril je deždj. Po 12 vuri počelo je upravo zlévati, ob 1 vuri dal je kralj nalog, da se manevri obustave.

Vu Beču, 6. septembra.

Očekuje se imenovanje princa Ferenc Liechtensteina austro magjarskim poklisarom na ruskom dvoru. Ovo se imenovanje diži velikim i važnim dogodjajem.

Princ de Paula Liechtenstein brat je vladajućeg kneza Ivana Liechtensteina, sad je navršil 41. ljeto ter je grand seigneur vu pravom smislu reči.

Ruski car voli videti poleg sebe kakti zastupnike stranjskih suverenah osebo odlična položaja, akoprem je odnošaj Austro Magjarske na proti Rusiji, naročito dvora na proti dvoru bil je vu zadnje vrème vrlo srdačan, to se more očekivati, da se bude taj odnošaj delovanjem princa Liechtensteina još prijatnijim stvoril. Princ Liechtenstein n je izvučen diplomat, ali je već više putah deloval vu osobitih diplomatskih poslanstvih.

Rimski dopisnik.

Rimski dopisnik klerikalnih novinah grofa Ferdinanda Zichyja „Fejérmegiei Napló“ pobija vést liberalnih novinah, kak da je vu Vatikanu zavladao mnenje, da se ima poputiti vu borbi proti magjarskim cirkvenopolitičkim reformama. Vu Rimu, veli dopisnik, nemisle ni izdaleka na to, da preporučé magjarskim katolikom obustavu cirkvenopolitičke borbe, nego Vatikan nejma navadu, da vsaki čas podiže svoj glas, već on želi, da vèrniki sami odluče, glede svoje stvari, i da delaju. Ovo držanje zavzel je Vatikan i vu prajzkom kulturkamfu. Dopisnik spominje nadalje biskupe i niži kler, da nečekaju navèk na nove napatke iz Rima, već da se drže onoga, kaj im se je pred dvemi ljeti iz Rima poručilo i da tak delaju. Vu Rimu da želiju, da svečanstvo, biškupi i puk sami aktivno rade, da podupiru svoje poduzetne vodje, ili da im bar nastavljaju zaprekah.

Minister med socialisti.

Prešestnog petka bil je nazočen magjarski minister poljedelstva grof Andor Festetics vu H.-M.-Vásárhelyu spravišču socialistah, da se na svoje oči i vuha osvedoči o žejah i tegobah tamošnjeg radničkog (delavnog) pučanstva. Znajući, da bi delavci bili drugač sprèceni o slobodnih izjavah, došel je minister vu skupščinu incognito ter se poslužil imenom „dr. Andras Szelesztesy, — fiskaljuš.“ Pod tim su ga imenom vpeljali vodje vu skupščinu. Minister je razgovarjal s vodjami delavcov o vsih njihovih željah i tegobah, pak se je osvedočil, da vse nezadovoljstvo potiče a

pomenjkanja dela, a da mreba velikih agrarnih reformah.

Vkradjeni svetec.

Telegraf iz Padove javlja 3. septembra. Iz ovdešnje cirke Del'artella ove je noći vkradjeno vu raki ležeće balzamovano telo svetoga Antuna Paduanskoga s bogatimi darovi. Nepoznani zlikovci prepri su cirkevna vrata i odnesli raku s telom i zevsemi kinči. Vu jutro dočulo se je, da se je vu bližnoj šumici našlo telo, dakak orobljeno i osakačeno. Na tu vést dohrllilo je celo svečanstvo varaša s pučanstvom vu šumicu, ter je odonud vu sjajnoj raki nazad doneslo uz velike ceremonije moći sv. Antuna. Ljudstvo je s ovog svetogrdja silno spuntano.

Vu Beču, 5. septembra.

Nadvojvodkinja Marija Valerija i njezin tovaruš, nadvojvoda Franc Salvator došli budu dojdjučega meseca na dugši boravek vu Gödöllő, kam bude i kraljica s Krfa došla.

Dobre zepne i stene vure za fal cene moći dobiti pri Pollak Berntau vuraru vu Čakovcu (Prijac, Šparkassa). Pri nem se uzimljeju vure takaj za popravek za falčenu.

Nekaj za kratek čas.

Oficir pital je jednoga bedastoga regruta vu školi: „A čemu ima čovek oči?“

Regrut: „Da ih zapre, kad spava.“

Kšprol: „Poveš mi ti baka hitro i vu kratko, kaj znaš o prahu prez dima?“

Baka (za dugim premišljanjem): „On dohadja vu malih flašicah neposredno iz Beča, vmarja nesnagu, i zve se „Caherlin“.

Dužnosti radi.

Gospon: „Kaj bi Vi učinili, frajlica, kad bi ja vas vezda kušnul?“

Frajlica: „Ja bi iz vsega glasa vikala.“

Gospon: „Ali Vašu viku nebi nigdo čul.“

Frajlica: „To ja znam, ali već dužnosti radi moram vikati!“

Iz pisma jednog soldata.

„O Kata, Kata, kak vidim, Ti me već neljubiš! Drugač nebi Ti pismo od mah vu kopert složila, već bi ga kak navèk prvlje, okolo klobasica omotala!“

Miren konj.

Gospon: „Povešte mi, jeli ov konj dosta miren.“

Prodavec: „I ter kak, na njem morete prez straha poleg Vuše punice prejahati!“

Priredil:

Glád Ferencz.

Gabona árak. — Cena žitka.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	frt	kr.
Buza	Pšenica	5.70	—
Zab	Zob	5.60	—
Rozs	Hrż	4.50	— 4 70
Kukoricza 6	Kuruza stari	6.50	
" uj	" novi		
Árpa	Ječmen	5.	5.50
Fehér bab uj	Grah beli	8.	—
Sárga " "	" žuti	6.80	
Vegyes " "	" změšan	5.75	
Lenmag	Lea	10.	—
Bükköny	Grahorka	6.	—

Nyilttér.*

Henneberg G. (cs. kir. udvariszállító) se-lyemgyára Zürichben, a privátmegren-
delők lakására közvetlenül szállít fekete, leher
és színes selyemszöveteket, méterenkint 45
krtól 11 frt 65 krig postabér és vammen-
tesen, sima, csikos, kockázott és minázot-
takat, damasztot stb. (mintegy 240 különböző
minőség és 2000 különböző szín és árnya-
latban.) Minták postafordultával küldenek.
Svájcba címzett levelekre 10 kros és
levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Ezen rovat alatt közlöttekért nem vállal fe-
lősséget a Szerk.

Hirdetések.**Házeladás.**

Csáktornyán a Zöld-utca
240/1. szám alatt levő téglá-
ból épült cserépfödélű

l a k h á z

szabad kézből eladó

Ezen ház a következő
helyiségekből áll: 4 szoba,
konyha, éléskamra, istálló,
pajta stb.

Bővebben értekezhetni a
tulajdonosnál

Korusecz Mihálnál

Zöld utca 240/1.

2670. tk: 94.

Árverési hirdetés.

A perlaki kir. bíróság, mint telekkönyvi
hatóság közhírré teszi, hogy Simon Gábor
ügyvéd nagykanizsai lakos végrehajtónak
Kercsámár István mura-csányi lakos végre-
hajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyben
158 frt 30 kr. tőke, ennek 1893. évi már-
czius 18-tól járó 6% kamatai 26 frt 35 kr.
eddigi 10 frt. 65 kriban ezennel megállapi-
tott jelenlegi költség behajtása céljából (a
n-kanizsai kir. törvszék (perlaki kir. járás-
bíró) területén levő a mura-csányi 246.
sz. tjkvben A I. 947, 1084, 1367, 2100,

2143, 2384, hrsz. a. végrehajtást szenvedő
tulajdonánál felvett ingatlan és az ehhez tar-
tozó legelő és erdő illetmény 321 frt becs-
értékben, a m.-királyi 497. sz. tjkben A †
1946. hrsz. a. ugyanannak tulajdonánál felvett
ingatlan 42 frt. és az ugyanazon tjkben
ugyanannak tulajdonánál felvett A † 1963.
hrsz. ingatlan 37 frt és az ugyanazon
tjkben A † 1971. hrsz. a. ugyanannak
tulajdonánál felvett ingatlan 19 frt becsérték-
ben, a mura-királyi ingatlanok a Mura-
Király községi házával

1894. évi október hó 2-án d. e. 10 órakor

a m.-csányi ingatlan pedig Mura-csány köz-
ségi házával

1894. évi október hó 2-án d. u. 3 órakor

Simon Gábor felperesi ügyvéd vagy helyet-
tese közbejöttével megtartandó nyilvános
árverésen el fognak adni.

Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár.

Árverezni szándékozók tartoznak a becsár
10%.-át készpénzben vagy óvadékképes érték.
papírban a kiküldött kezébe letenni. Vevő kö-
teles a vételért 3 egyenlő részletben még
pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésé-
től számítandó 20 nap alatt, a másodikat
ugyanattól 40 nap alatt, a harmadikat ugyan-
attól 60 nap alatt minden egyes részlet után
az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal
együtt az árverési feltételekben meghatározott
helyen és módozatok szerint lefizetni. — Ezen
hirdetmény kibocsájtásával egyidejűleg meg-
állapított árverési feltételek a perlaki kir.
bíróóság telekkönyvi osztályánál és Mura-
Király s Mura Csány község előljáróságánál a
hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Perlakon, 1894. évi június hó 6. án.

584 1—1

Főraktár: Budapest, 1894. augusztus 1-től saját házban VI., Váci-körút 57^a sz.

K Ü H N E E D E

gazdasági gépgyár Mosonban, (alakult 1856-ban)

ajánlja általánosan kedvelt, egyszerűségében felülmulhatlan s több mint 14.000 példányban elterjedt

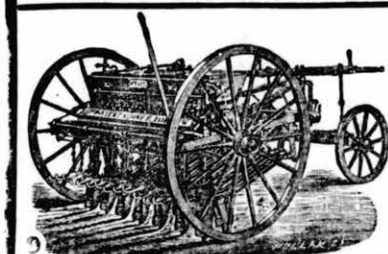
HUNGARIA DRILL és JUBILEUM DRILL

sorvetőgépeit leszállított áron.

Hegyes, hullámos területre „MOSONI DRILL” legújabb, legegyszerűbb sorvetőt.

Sack-féle ekék, két és többvasú ekék. Laacke-féle szántóföldboronák 12-fele nagyságban.

Laacke-féle kedvelt rétboronák. Rosták. Konkolyozók. Kítűnő szelelő magtár-rosta (33 frt), meglepő

munkaképesség.
VENTZKY-féle
FÜLLESTÖK.
Szecska-és répvágók
stb.
Árjegyzékek bérmentve.
Főraktár:
BUDAPEST, 1894.
augusztus 1-től
saját ház
VI., Váci-körút 57^a

Ezennel van szerencsém a n é. Közönséget értesíteni, miszerint
tisztelt vevőim óhajának megfelelően, elhatároztam, hogy 47 év óta fennálló
s legjobb hírnévnek örvendő

cs. és kir. udvari hangszergyáramat

folyó évi július havától kezdve

zeneműkereskedéssel és kiadással

kapcsolatba hoztam — Zenemű kereskedésben, — melynek vezetésével
egy e téren már 13 éven át üzletvezetői minőségben működött szakértő
biztam meg, — raktáron lesznek a hazai és külföldi legjobb zeneirodalom
összes termékei és ágai.

Kitűnő tisztelettel

SCHUNDA V. J.

cs. és kir. hangszergyáros zeneműkereskedő és kiadó

578 2 -- 3

Budapest, IV. ker., Magyar-utca 18. szám.

Kiadó lakás.

Csáktornyán a Széna-téren ifj. **Neumann Miksa** (előbbi Hochfluss) féle házban egy két szoba, konyha éléskamra stb. álló

utczai lakás

azonnal kiadó.

Bővebbet a háztulajdonos

ifj. **Neumann Miksánál**

Csáktornyán.

5754-4

Ajándéktárgyak nagy választékban.

POLLÁK BERNÁT

órás és ékszerész Csáktornyán.

Főter, az új takarékpénzárú épületben.

Ajánlja dusan felszerelt

SVÁJCZI ZSEBÓRA-,
arany-, ezüst- és chinai ezüst-áru
raktárát.

Ajándéktárgyak nagy választékban

olcsó árakért.

Minden e szakmába vágó javításokat jótállás mellett a legolcsóbban, lelkiismeretesen és gyorsan eszközölöm.

Olcsó árak mellett

Legjobb szerkezetű svájci zsebórák.

F a l i n g a o r á k .

Legbiztosabb gyógyszer a kolerára, hasgymáz, és egyéb fertőző betegségek ellen!!!

Tökéletes fertőtlenítő!
Teljesen szagtalan!

ÖNMEKÖDŐ TÖZEGSZÓRÓ-CLO
SETTEK.

Belföldi és külföldi szabadalmak! Szobai árnyékszék mindenféle tetsző alakban Árnyékszék-berendezések, kórházak, lakotnyák, iskolák, iparvállalatok, szállodák stb. részére.

Pertőtlenítő és szagtalanító tözeggel! Minden nemű tözeggyműanyag nagy raktára.

Különlegesség:

emberi és városi hulladékok ipari- és gazdasági értékesítése Város tisztítási és elfuvarozási vállalatok szervezése.

Műtrágyagyártás. Részletes tervekkel, költségvetéssel és eredeti bizonyítványokkal szívesen szolgál az igazgatóság.

Az országos közegészségügyi tanácsattal többcélű munkát végez.

Szagtalan és nyomban száradó

Valódi csakis fél és 1 Kilos üveg-palackokban.

határozottan Christoph-féle lakk kérésre.

Christoph Ferenc SZOBAPALLÓ-FÉNYLAKK

lobetető teszi, hogy a szobák a mászó alatt használattasnak, mivel a kellemetlen szag és a lassú, ragadós száradás, mely az olajfestékek és az olajlakkok sajátja, elkerülhető. Emellett a használata olyan egyszerű, hogy kiki maga végezheti a mázolást. A palló nedves tárggyal feltörhető, anélkül, hogy elvesztené fényét. Még kell különböztesni:

színezett szobapalló-fénylakk,

sárgásbarnát és mahagonibarnát, mely akár csak az olajfesték fölé is a pallót egyáltalán fényt is ad. Esztétikusan alkalmatos régi vagy új pallóra. Teljesen befűd minden foltot, korábbi mázolást stb; van azután

iszta fénylakk (színezetlen)

új pallókra és parketre, mely csupán fényt ad. Különböző parketre s olajfestékek mar bemázolt egészen új pallókra való.

Csak fényt ad, sennifogva nem fűd el a fémstruktúrát. Postacímre, körülbelül 35 pengyestől mtr. (két középnyagú szobára való) 6 frt. 90 kr., vagy 9/10 márká.

A közvetlen megrendelések minden városban, ahol raktárak vannak, ide küldendők. Mintamázolóok és prospektusok ingyen és bérmentve küldetnek. A bevásárlásnál tessék jól vigyázni a cégre s a gyári jegyre, mivel ezt a több mint 1850 éve létező gyártmányt sokfelé utánozzák és hamisítják, s sokkal rosszabb, s gyakran a célnak meg nem felelő minőségben hozták forgalomba.

Christoph Ferenc,

A valódi szobapalló-fénylakk feltalálója és egyedüli gyártója,

Praha. K. Zürich. Berlin.

Csáktornyán:

CRANER TESTVÉREKNÉL.

NEMZETI UJSÁG.

A „Nemzeti Ujság“ alig hogy megindult, máris önérettel mondhatja el magáról, hogy őszinte szókimondásával, csürrést-csavaraat nem tűrő ellenségi irányával, oly sikereket ért el, minőkkel kevés lap dicsekedhetik.

A „Nemzeti Ujság“ hiven törekszik arra, hogy a mit programjában ígért, becsületesen be is váltta. Megalkuvást nem ismerő módon, nyíltan és egyenesen harcolni a jelenlegi kormányrendszer ellen, nem tartva szem előtt mást, mint a magyar nemzet jogos érdekeit.

A „Nemzeti Ujság“ olvasóit minden eseményről Levelezői vannak az ország minden helységében s a kontinens minden fontosabb pontján, úgy, hogy a Nemzeti Ujság a legelső forrásokból nyervén értesüléseit, hírszolgálat dolgában bátran kiállhatja a versenyt minden más hirlappal. vezérezikkeit a felelős szerkesztőn kívül gróf

A „Nemzeti Ujság“ Apponyi Albert, Horánszky Nandor, Bartha Miklós, Boglár Ferenc, Botlik Lajos, Deésy Zoltán, dr. Sághy Gyula, gr. Zichy Jenő, dr. Acsády Ignác, Benedek Elek stb. írják.

Tárczarovatába legkiválóbb íróink dolgoznak köztük: Benedek Elek, gr. Bethlen Miklós, Tóth Béla, Hook János, Brassai Sámuel, Bede Jób stb.

Kiváló gondot fordít a »Nemzeti Ujság« arra, hogy minden egyes rovatában élvezetes olvasmányt nyújtson olvasóinak. Van kiváló gonddal szerkesztett ujdonsági, tanügyi, egészségügyi, közgazdasági rovat. Nagy figyelemmel viseltetik a »Nemzeti Ujság« a vidéki élet minden ügyes-bajos dolga iránt. Hetenkint egyszer, vasárnapon a Nemzeti Ujság

divat

mellékletet ad. Azonkívül minden hét péntekjén adja

a gyermekszobában

című rovatot.

A „Nemzeti Ujság“ felelős szerkesztője:

GÜNTHER ANTAL.

A „Nemzeti Ujság“ helyettes szerkesztője:

SZEREDAI LEÓ.

A „Nemzeti Ujság“ előfizetési ára:

Égész évre 14 frt. Negyedévre 3 frt 50 kr.
Félévre 7 frt. || Egy hóra 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 krajczár, vidéken 5 krajczár.

A „NEMZETI UJSÁG“

szerkesztősége:

Budapest, VI., Petőfi-utca 16. szám.

A „NEMZETI UJSÁG“

kiadóhivatala:

Budapest, VI., Nagymező-utca 25. sz.